Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), judecător Bragoi Constantin
Dosarul nr. 3r-472/26 (2-26067608-02-3r-14072026)

D E C I Z I E

28 septembrie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SRL „Chișinău-Gaz”, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 iunie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ intentată de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, cu privire la anularea unor acte administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La data de 28 mai 2026, SRL „Chișinău-Gaz” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, solicitând anularea Hotărârii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 150 din 10 martie 2026, a Deciziei de soluționare a cererii prealabile nr. ***** din 28 aprilie 2026 și obligarea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică să emită o nouă hotărâre privind aprobarea venitului reglementat pentru anul 2026 aferent serviciului de distribuție a gazelor naturale prestat de SRL „Chișinău-Gaz”, prin care, la determinarea costurilor aferente consumului tehnologic și pierderilor de gaze naturale planificate pentru anul 2026, volumele planificate și prețul acestora să corespundă prevederilor Contractului de vânzare-cumpărare a gazelor naturale nr. ***** din 30 septembrie 2025, încheiat pentru întregul an gazier 2025–2026.

Prin aceeași cerere de chemare în judecată, reclamanta SRL „Chișinău-Gaz” a solicitat, totodată, suspendarea executării Hotărârii ANRE nr. 150 din 10 martie 2026 până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pe fondul cauzei.

În susținerea cerinței privind suspendarea executării actului, reclamantul a indicat că există pericolul iminent de producere a unui prejudiciu material ireparabil, constând în privarea SRL „Chișinău-Gaz” de dreptul de a dispune de sursele financiare necesare și aprobate pentru anul 2026. Executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil va periclita

substanțial activitatea de distribuție a întreprinderii și va aduce atingere stabilității sale operaționale.

În acest sens, a explicat că prin Hotărârea nr. 150 din 10 martie 2026, ANRE a preluat, la determinarea costurilor aferente consumului tehnologic și pierderilor de gaze naturale planificate pentru anul 2026, volumele planificate, prețul din Contractul de vânzare-cumpărare a gazelor naturale nr. ***** din 30 septembrie 2025, precum și prețurile reglementate pentru furnizarea gazelor naturale de către SA „Energocom" anumitor categorii de consumatori finali, în contextul obligației de serviciu public, în punctele de ieșire din rețelele de transport al gazelor naturale.

Reclamanta a precizat că, pentru luna ianuarie 2026, autoritatea pârâtă a luat în calcul un preț în mărime de *10,86 lei/m³*, iar pentru perioada februarie 2026 – septembrie 2026 a luat în calcul un preț de *8,27 lei/m³*, acesta fiind cu 2,59 lei/m³ mai mic decât prețul stabilit conform Contractului nr. ***** din 30 septembrie 2025.

Având în vedere volumele planificate pentru perioada februarie 2026 – septembrie 2026, în cuantum de 2 312 400 m³, diminuarea prețului aplicat de ANRE generează un prejudiciu estimat la suma de *5 989 120 lei*.

SRL „Chișinău-Gaz" a ilustrat impactul financiar direct la suma de 3 894 826,87 lei, ceea ce va periclita substanțial activitatea de distribuție a întreprinderii și va aduce atingere stabilității sale operaționale.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 iunie 2026, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea SRL „Chișinău-Gaz" privind suspendarea executării Hotărârii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 150 din 10 martie 2026, formulată în cadrul examinării acțiunii în contencios administrativ înaintate de S.R.L. „Chișinău-Gaz" împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, cu privire la anularea unor acte administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

Calea de atac exercitată:

La 29 iunie 2026, SRL „Chişinău-gaz" a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 18 iunie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea de suspendare a executării Hotărârii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 150 din 10 martie 2026, până la soluționarea definitivă a cauzei în fond.

În motivarea recursului, se invocă existența ambelor condiții prevăzute de art. 172 alin. (2) și art. 214 din Codul administrativ, cît și omisiunea admisă de prima instanță, la evaluarea în mod corespunzător a probelor și argumentele prezentate.

Astfel, potrivit SRL „Chişinău-gaz", Hotărârea ANRE nr. ***** este vădit neîntemeiată, deoarece la determinarea costurilor aferente consumului tehnologic și pierderilor de gaze naturale planificate pentru anul 2026 au fost aplicate prețuri neconforme cu cadrul contractual.

Deși pentru luna ianuarie 2026 s-a luat în calcul un preț de 10,86 lei/m³, pentru perioada februarie – septembrie 2026 ANRE a aplicat un preț de 8,27 lei/m³, adică cu 2,59 lei/m³ (respectiv 2.590 lei/1.000 m³) mai mic decât prețul stabilit prin Contractul de vânzare-cumpărare nr. ***** din 30.09.2025, încheiat pentru întreg anul gazier 2025–2026.

Recurentul a subliniat că prima instanță s-a rezumat doar la a afirma că nu a constatat vicii de legalitate, fără a analiza sau a se expune asupra acestor aspecte de ilegalitate clar invocate și probate.

În ceea ce privește pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile SRL „Chişinău-gaz" susține că a adus dovezi concludente și obiective cu privire la paguba iminentă cauzată de executarea actului contestat și anume prejudicii materiale însemnate dar privarea întreprinderii de dreptul de a dispune de sursele financiare necesare aprobate pentru anul 2026 prin periclitarea substanțială a activității operaționale a acesteia, creând un prejudiciu material viitor și previzibil, greu sau imposibil de înlăturat ulterior.

Poziția intimatei pe marginea recursului:

Partea intimată a fost notifcată despre posibilitatea depunerii referinței și la 2 iulie 2026, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea încheierii primei instanțe.

Partea intimată, a reținut că recurentul nu a prezentat probe ce ar oferi suficiente indicii de răsturnare a prezumției de legalitate a actului vizat și nici nu a justificat survenirea unor pagube iminente ireparabile.

Autoritatea a notat că pretinsele suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea actului sunt inadmisibile din motiv că Decizia ANRE beneficiază de o triplă prezumție legală: prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate.

În conformitate cu pct. 36 din Regulamentul de organizare și funcționare al ANRE și art. 16 alin. (10) din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică, actele autorității de reglementare produc efecte obligatorii și se execută imediat până la pronunțarea unei eventuale hotărâri judecătorești contrare pe fondul cauzei.

Intimatul menționează că simplul dezacord al SRL „Chișinău-gaz" cu prețurile aplicate la determinarea costurilor sau invocarea abstractă a ilegalității nu sunt suficiente pentru a răsturna această prezumție. Pentru suspendarea unui act administrativ, instanța nu poate decide în mod arbitrar, ci trebuie să se întemeieze pe probe certe ce indică nelegalitatea vădită, probe pe care recurentul a omis să le prezinte.

De asemenea, intimatul a comunicat și referitor la pericolul iminent de producere a unor prejudicii ireparabile că argumentele recurentului sunt pur declarative, speculative și lipsite de suport probatoriu fiindcă recurentul nu a prezentat mijloace de probă sau o analiză economico-financiară din care să rezulte că executarea actului contestat ar afecta patrimoniul societății.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 14 iulie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, recursul a fost repartizat spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că, Judecătoria Chișinău a emis încheierea recurată la 18 iunie 2026, fiind notificată recurentului la 19 iunie 2026, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică, anexat la actele cauzei (f. d. 82).

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul declarat de SRL „Chișinău-gaz” la 29 iunie 2026 depus în termenul prevăzut de lege și îndeplinește exigențele de formă și conținut.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de SRL „Chișinău-gaz”.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de părți și a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: **respinge recursul**. Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris.

Conform articolului 214 alin. (1)-(4) al Codului administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

Conform articolului 172 alin. (2) al Codului administrativ, motivele suspendării sînt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Din interpretarea sistemică a normelor citate rezultă că suspendarea executării unui act administrativ individual reprezintă o măsură procesuală provizorie și excepțională, prin care este temporar înlăturat efectul executoriu al unui act administrativ ce beneficiază de prezumția de legalitate și executorialitate. În consecință, simpla contestare a actului administrativ sau simpla invocare a unor pretinse vicii de legalitate nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării acestuia.

Legiuitorul a condiționat intervenția instanței de existența unor împrejurări obiective și suficient de convingătoare, capabile să răstoarne, cel puțin provizoriu, prezumția de legalitate de care beneficiază actul administrativ. Totodată, sarcina demonstrării existenței acestor împrejurări revine persoanei care solicită suspendarea executării actului, aceasta fiind obligată să invoce și să probeze circumstanțe concrete din care să rezulte fie existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului, fie existența unui risc real și iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Colegiul judiciar reține că obiect al cererii de suspendare îl constituie Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 150 din 10 martie 2026, în partea privind aprobarea venitului reglementat pentru anul 2026.

Potrivit materialelor dosarului, instanța constată că la 29 ianuarie 2026, SRL „Chișinău-Gaz" a depus cererea spre examinare și aprobare la Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a volumele gazelor naturale planificate a fi distribuite în anul 2026 prin rețelele de distribuție a gazelor naturale către consumatorii finali și alți utilizatori ai sistemului, în funcție de nivelul de presiune și a proiectului calculului venitului reglementat necesar a fi obținut în anul de reglementare 2026 pentru prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale de către întreprindere.

Prin Hotărârea nr. 150 din 10 martie 2026, Consiliul de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a hotărât a aproba venitul reglementat pentru anul 2026 aferent serviciului de distribuție a gazelor naturale prestat de către SRL „Chișinău-Gaz" în mărime de 480 014,3 mii lei.

SRL „Chișinău-Gaz", nu este de acord cu hotărârea emisă și solicită anularea acesteia, însă, pînă la soluționarea cauzei în fond, consideră necesar a fi suspendată executarea actului administrativ, în temeiul art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Sub aspectul existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat (art. 172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ), Colegiul judiciar apreciază că instanța de fond a efectuat o aplicare corectă a normelor legale.

În acest sens, potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță în probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ și nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să dispună măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ. La pronunțarea deciziei privind acordarea protecției provizorii, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca prejudicii care ar putea fi remediate cu dificultate, precum și existența unui caz *prima facie* împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării menționate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de instanța competentă pot lua forma suspendării executării actului administrativ, în tot sau în parte, prin care se poate dispune, integral sau parțial, restabilirea situației existente la momentul adoptării actului administrativ ori la momentul unei modificări ulterioare, precum și impunerea în sarcina autorității publice a oricărei obligații corespunzătoare. Totodată, măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în niciun fel atingere deciziei ce urmează a fi pronunțată de instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

De asemenea, în vederea prevenirii unor eventuale abuzuri din partea reclamantului, judecătorului îi revine obligația de a aprecia întinderea, caracterul real și ireversibil al prejudiciului a cărui producere iminentă este invocată. Totodată, se mai reține că măsurile provizorii dispuse în fiecare caz concret sunt strâns legate de obiectul și natura litigiului dedus

judecății. În acest context, instanța urmează să dispună acea măsură provizorie aptă să mențină starea de fapt existentă pe durata examinării cauzei, atunci când, în mod plauzibil, se constată existența riscului producerii unui prejudiciu ireparabil sau greu de înlăturat..

Măsura suspendării executării unui act administrativ individual defavorabil are un caracter strict excepțional și preventiv, ce poate fi dispusă de instanță doar în ipoteza în care reclamantul demonstrează existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului contestat sau existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Atât din analiza efectuală realizată de instanța de fond, cât și din poziția procesuală exprimată de Agenția Națională privind Reglementarea în Energetică, rezultă cu claritate că recurentul SRL „Chișinău-gaz” nu a adus nicio dovadă pertinentă și concludentă care să confirme îndeplinirea vreuneia dintre condiții legale, recursul formulat reprezentând doar un simplu dezacord subiectiv cu soluția primei instanțe.

Sub primul aspect, ce vizează existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ, se reține că Hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 150 din 10 martie 2026 beneficiază de o triplă prezumție legală, respectiv prezumția de legalitate, prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate.

Această forță juridică îi conferă actului administrativ caracter executoriu de drept *executio ex officio*, producând efecte obligatorii imediate până la o eventuală hotărâre judecătorească contrarie pronunțată în urma examinării fondului cauzei.

Pentru a înlătura, fie și temporar, această regulă de bază a executării imediate, nu este suficient ca recurentul să invoce în mod abstract ilegalitatea actului sau să își exprime dezacordul cu privire la prețurile și volumele de gaze naturale luate în calcul la determinarea costurilor consumului tehnologic.

În raport cu cele invocate de către reclamant, instanța de judecată a argumentat just și obiectiv că, în faza examinării cererii de suspendare, nu se poate proceda la o analiză aprofundată a criticilor de fond sau la cercetarea în profunzime a raportului juridic complex, procedura suspendării permițând doar o verificare sumară a aparenței dreptului.

La caz, motivele de ilegalitate invocate de SRL „Chișinău-gaz” implică administrarea întregului tablou probatoriu și dezbateri juridice ce privesc nemijlocit fondul acțiunii în contencios administrativ, simpla lor afirmare nu constituie indicii evidente care să răstoarne prezumția de legalitate la nivelul aparențelor.

Prin urmare, în lipsa unor elemente probatorii clare și de o evidență vădită, prima instanță s-a abținut întemeiat de la prejudecarea fondului și a constatat neîntrunirea condiției prevăzute la articolul 172 alin. (2) litera a) din Codul administrativ.

Sub cel de-al doilea aspect, referitor la existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, Colegiul judiciar, evidențiază faptul că susținerile recurentului sunt declarative, și lipsite de suport probatoriu.

Potrivit cererii de recurs, SRL „Chișinău-gaz” afirmă că aplicarea Hotărârii nr. ***** i-ar fi cauzat deja un prejudiciu de 3 894 826,87 lei pentru lunile februarie-martie 2026 și ar urma să genereze un prejudiciu estimat la 5 989 120 lei până în luna septembrie 2026.

Totuși, atât instanța de fond, cât și intimatul au subliniat că pretinsele pierderi financiare invocate au un caracter exclusiv patrimonial și sunt determinabile în bani, ceea ce înseamnă că, prin natura lor, sunt pe deplin susceptibile de recuperare și reparare în ipoteza în care acțiunea de fond ar fi admisă.

Instanța de judecată, atestă că recurentul face o confuzie fundamentală între noțiunea de *prejudiciu patrimonial obișnuit* și cea de *prejudiciu ireparabil* în sensul legii și în contextul aplicabilității ca condiție de suspendare a executării actului administrativ.

Mai mult decât atât, în sectorul reglementat al gazelor naturale există pârghii metodologice clare de ajustare, eventualele diferențe financiare rezultate din aprobarea venitului reglementat, pot fi actualizate și compensate în perioadele ulterioare de reglementare prin intermediul componentei de corectare, respectiv prin devierile tarifare.

De asemenea, raportul dintre suma pretinsă ca prejudiciu și nivelul general al veniturilor aprobate infirmă existența vreunui risc real pentru continuitatea activității operatorului.

Prin Hotărârea nr. *****, venitul reglementat aprobat pentru SRL „Chișinău-gaz” pentru anul 2026 constituie suma de 418 014,3 mii lei.

Raportată la această valoare globală substanțială și la proporțiile întregii activități economice desfășurate de recurent, suma de 3,89 milioane lei reprezintă o valoare nesemnificativă, incapabilă să provoace un dezechilibru financiar grav, să blocheze activitatea operațională sau să conducă la imposibilitatea executării obligațiilor legale și contractuale ale întreprinderii.

Remarcabil este faptul că recurentul nu a depus la dosar nicio analiză economico-financiară, niciun audit sau înscris justificativ care să demonstreze un impact ireversibil asupra patrimoniului său ori apariția unor consecințe excepționale ce nu ar mai putea fi înlăturate ulterior. În lipsa unor probe concrete, afirmațiile privind iminența unei pagube rămân simple speculații care nu pot răsturna regula executării imediate a actului administrativ.

În aceste condiții, Colegiul judiciar concluzionează că reclamantul nu a demonstrat existența nici a suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat și nici a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, condiții imperative prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

În această ordine de idei, se necesită precizarea că noțiunea de prejudiciu ireparabil nu poate fi confundată cu simpla existență a unor inconveniente administrative, dificultăți organizatorice sau eventuale consecințe patrimoniale. Caracterul ireparabil al prejudiciului presupune imposibilitatea restabilirii situației anterioare sau existența unor consecințe de o gravitate deosebită care nu ar putea fi compensate prin mijloace juridice obișnuite.

Raportând aceste exigențe la circumstanțele speței, Colegiul judiciar constată că reclamantul nu a demonstrat existența unui asemenea risc.

Se necesită a remarca că, procedura privind măsura asigurătorie a suspendării executării actului administrativ este, prin natura sa normativă, o procedură urgentă, provizorie și sumară. Instanța de fond este obligată să se pronunțe cu celeritate în raport cu materialul probator existent la dosar la momentul examinării.

Instanța de recurs, în acest sens specifică că actul a fost emis de autoritatea de reglementare în limita competențelor legale atribuite prin lege.

Colegiul specializat remarcă, de asemenea, că la dosar nu au fost prezentate probe care să confirme producerea efectivă a consecințelor invocate de reclamant sau caracterul lor iminent. Simpla presupunere că, în viitor, ar putea surveni anumite efecte juridice ori financiare nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării unui act administrativ.

În aceste condiții, Colegiul judiciar concluzionează că reclamantul nu a demonstrat existența nici a suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat și nici a pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, condiții imperative prevăzute de articolul 172 alin. (2) din Codul administrativ pentru dispunerea suspendării executării actului administrativ.

Prin urmare, soluția instanței de fond de respingere a cererii de suspendare apare ca fiind legală și întemeiată, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și procesual incidente, iar argumentele formulate în recurs nu sunt de natură să conducă la o altă concluzie.

Colegiul judiciar reține că argumentele recurentului sunt neîntemeiate, întrucât acestea reprezintă în esență reiterarea susținerilor formulate în fața instanței de fond, fără a demonstra existența unor erori de drept sau de apreciere în aplicarea art. 214 și art. 172 din Codul administrativ, instanța de fond apreciind corect că nu sunt întrunite cumulativ condițiile privind suspiciunile serioase și rezonabile de nelegalitate, respectiv existența unui prejudiciu ireparabil iminent, iar simpla invocare a caracterului pretins ilegal al actului și a unor consecințe potențiale nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării actului administrativ.

În finalitatea celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de instanța de recurs ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat de SRL „Chișinău-gaz” este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 iunie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de SRL „Chișinău-gaz”.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 18 iunie 2026, emisă în cauza de contencios administrativ intentată de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, cu privire la anularea unor acte administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia